

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolvas szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohányüzemekben.

A Borromaeus encyklika.

Azt hiszem, kevés ember örül annak a fölvert harcizajnak, a mely a Borromaeus-encyklika körül fölhullámozott.

Miért?

Először, mert semmi vagy alig valami haszna van. Értem a katolikusoknak a hitben való megerősödését. Borromaei szent Károly kiváló érdemeinek, hitünk védelme mellett folytatott tevékenységének példája bizonyára felbuzdítja a lelkeket, de az ellenfél fölött elmondott erős kritika nem ezt az eredményt fogja növelni.

Másrészt kellemetlen a dolog azért, mert az ellenfélnek hónapokra, sőt évekre elégséges anyagot szolgáltat arra, hogy a Borromaei encyklika ügyéből kifolyólag nagyokat üssön az egyházon, szidja a klerikalizmust, a sötétséget, a felekezeti elfogultságot stb. stb.

Bizony, a kik a társadalmi életben benn élünk, a kik napról-napra érintkezünk másvallású polgártársainkkal, vigyázva kerüljük az alkalmat és eshetőséget, hogy a mult összeütközési pontjait, a kölcsönösen adott és kapott sebeket nétepegessük, hanem éljünk a jelennek, éljünk a jövőnek, a mely a miénk. A mult keserűségeiből csak tanulságot merithetünk, hogy a jövő legyen a lelkiismeret szabadságáé, legyen az erős meggyőző-

désé, a mely ha meggyőzni akar, bizonyára nem az erős, éles, a metsző kritikára fekteti a súlyt, a mi a másiknak fáj, hanem szelidséggel, okossággal kívánja lefegyverezni a másik felet.

Szóval: ha a „responde finem“ elvét keressük, bizony a kiméletesség a legjobb pajzs mindegyikünk számára.

Mert a mult bírálata mindig fáj valakinek, akár egyik, akár a másik érezze annak vágásait. Nincs a reformációnak bármely ítélete, a mely annyira szelíd és tárgyilagos tudna lenni, hogy a katolikusoknak ne fájna. A reformáció forradalom volt az egyház életében, ők szabadharcnak, mi lázadásnak tekinthetjük. Ők a pápákat, az egyház minden rendű és rangu intézményét okozták a nagy forradalom kitöréséért, mi pedig hibáztatjuk a reformátorok tulhajtásait, a kik nem a szemetet akarták kitisztítani a házból, hanem a ház fundamentumába vágták bele csákányt. En nem mondom, hogy mind a két részen nem volt hiba, hiány és igazságtalanság. Igenis volt, bőven nagyon bőven volt. Hiszen ez „velejár“ a háboru természetével, a melyben mindig tölös számmal vannak emberek és intézmények, a melyek a tömeg vak szenvedélyének estek áldozatul. A reformáció szellemi mozgalmi alapján keletkezett valóságos vérontás,

a háboruk, öldöklések, iszonyúságai eléggé szörnyű példákat mutatnak erre.

De ne gondolja senki, hogy a mult bírálatai egyedül a katolikususról esnek. Epen nem. Sőt! Minálunk szinte kivételek. Mi, a kik a katolikus újságírás műhelyében dolgozunk, a kik eléggé ismerjük a mi egyházi irodalmunk szövevényeit, jól tudjuk, hogy csak legnagyobb kivételkép találunk ilyen bírálatokat. Ismerjük egyházi szónokainkat, akik a szószékről foglalkoznak a lelkeket érdeklő dolgokkal s őszinte lélekkel mondhatjuk, hogy szinte nem is emlékszünk, a mikor egyházi szónokaink a mult idők homályba boruló alakjait és eseményeit tették volna kritikájuk tárgyává.

Annál többször látjuk azonban ezt a másik oldalról. Vallásos színezetű protestáns lap közleményei legalább fele részben a katolikusok kritizálásával foglalkoznak. És pedig milyen kritizálásával. Volt alkalmunk ebben az évben éppen a Fejérmegyei Napló hasábjain foglalkozni Szabolcska Mihály lapjával, a hol a sok egyéb közt nem kevesebbet állítottak, mint azt, hogy a katolikusok az Urangyalában azt kérik az Istentől, hogy pusztítsón ki minden protestánst. A protestánsok lehetnek a tanui annak, hogy a saját szószékeikről hányszor hallják a katolikusoknak a kritizálását.

Emlékek a pihenés idejéről.

— A Fejérmegyei Napló eredeti tárcája. —

Az ember sohase tudja, hogy mi miről jó? Most látom, mekkora szerencse, hogy a mult hónapi választás nem a mostani vakáció pihenés után történt. Egy hónap előtt mint egy részeges közalak szerepeltem a „jóakarok“ szemében, a kit a kocsi fenékén szoktak hazaszállítani. Aztán mint házsártos, veszekedő, összeférhellen, felekezeti izgató stb. stb. vadítottam a szavazó közvéleményt. Elképzelem, hogy mi lennék most a „jóakarok“ fantáziájában? Minden bizonnyal egy modern kiadásu Rinaldo Rinaldini, a ki azért keresem fel kánikula idején Tallánországot, mert ott szervezett rablóbanda élén az utasokat szoktam kifosztogatni. Epen a mult héten raboltak ki a Como tó környékén két utazó házaspárt. A tetteseket persze még most sem sikerült kikutatni. Milyen fölséges kortesfogás lett volna ezt a rablóvezérséget az én egyéniséggemmel összekapcsolni. Hány egészséges érzésű ember fordult volna el tőlem undorral és sikasztotta volna el ígérését, mikor köztünk uri emberekként szereplő alakok erősítették volna a Rinaldo Rinaldini ékes historiáit.

Szóval: sohase tudja a véges emberi élme, hogy mi miért volt jó így és nem másként.

Hanem azért az elmúlt utazási élményekre mégis édes, kedves, kellemes dolog visszagondolni. A jó Isten tudja, hogyan van, de az írás nekem élvezet. Ha egyszer meg kell válnom a tollantól, az életem egyik nagy gyönyörtisége hervad le a lelkemről. Az utazást például újra átélem az íróasztal mellett. Az ott sokszor fizikai fáradalmakkal, itt-ott talán kényelmetlenséggel van egybekötve, itt a fantáziám uszít a gyönyörtiségben, csak azt látom a mi szép, a mi kellemes volt. Hiszen azért mentem, mert gyönyörtiséget akartam a lelkemnek. S a mi a közvetlen szemléletből kimarad, azt kipótolja a fantázia görög-tűzzel, kaliedoszkooppal, édes álommal.

Fehérvárt mindig szívesen hagytam el így vakációzás elején. De szívesebben talán soha mint most. Jól esett a vadidegen arcokat nézmem, a kiket soha azeelőt nem láttam még, a kik nem mosolyogtak rám és nem rejtett a mosolygásuk alatt kétszínűség. Kerek 12 órán keresztül robotgott már velünk a vonat, mikor ránk borult az este és a csillagok halvány fényénél föltűnt az Adria tükreben Miramerének aztán Triesztnék tündöklő képe. Helyet foglaltam a hajón s egy fél méter széles ágyban vártam a rám szálló

álom tündérszárnyait. Nemsokára meg is jelen egy hosszalábú nimet alakjában, a ki épen a kétarasztnyival fölöttem függő ágyban akarta kipihenni aldeutsch érzelmét. Mindig rettenetes gondolat ez nekem, mikor a hajón utazás alkalmával valaki fölöttem fészkelődik s a vackát csinálja. Látom ugyan azt a sok drótot, a mi köztünk az ágyat képezi, hiszem azt is, hogy az a drót mendeddig nem szakadt még szét, de hát ki biztosít arról, hogy épen ezen az éjjelen irtozatos ropogások, ég és földszakadás közt nem fog-e megtörténni ez a skandalum s ez az otromba nimet a pipaszár lábáival, a pókhasával, meg az aldeutsch érzelmével épen az ölembe fog majd lepotyogni. Szinte hallottam már azt a kannibáll ordítást, a mi akkor hő keblemet elhagyandja. Hát még mi történik akkor, ha utközben a tengernek kedve szottyán és megtáncoltatja a hajónkat s az a szegény nimet épen én fölöttem trilláz majd a tengeri betegség csalogány hangjain — a csuklástól kezdve a Schiller fordítás költői alliterációjáig? Ezért nem csodáltam tavalyi amerikai utamban azt az utitársamat, a ki világrát sem foglalta volna el az alsó ágyat, hanem hölgy léteére fölkapaszkodott a felső kondignációbá. Ő — ugymond — többször utazott már az Oceánon

Sövegjártó János

vászon kereskedése

Székesfehérvár, Barátok épülete,

ÁZELŐTT: ÖZV. HANEL ANTALNÉ.
Állandó nagy raktár ágy- és asztalneműekben, színtartó karton és zephirekben stb.

Egy jóházból való nő tanulóknak felvétetik.

Mal lapunk 6 oldal.

00000404

Az érettségi vizsgálatoknak, illetőleg azok tételeinek bemutatása után a Mária-kongregáció jelentését olvassuk. A jelentés mélyen szántó gondolatmenetben jelöli meg a kongregációnak hivatását s a csendes munkára hivatkozik, mely a „lelkek mélyén születik” és zajtalanul árad másokra. Bár emellett — úgy véljük — nem válnék kárára a kereskedelmi iskola Mária-kongregációjának, ha — nem is teljes egészében — legalább némely részben magáévá tenné a főgimnázium Mária-kongregációjának munkarendjét.

Ami a felső keresk. iskolában az önképzőköri működést illeti: itt is azt a régi megszokott egyoldalúságot vagyunk kénytelenek megállapítani, melyről első közleményeinkben már bőven szóltunk. A gyorsírókör működésében egyesek gyakorlati működésének tényét kell kiemelnünk. A segítőegyesület munkájának, a könyvtárak és szertárak gyarapodásának, a tanulók névsorának az intézet statisztikájának stb. közlése után a kereskedő tanonciskola értesítője állítja meg figyelmünket. Megállítja pedig azért, mert a tanulóknak körülbelül csak fele után látjuk a „halad” minősítést. Itt valami bajnak kell lennie akár a tanulóknak, akár gazdáiknak. Az értesítő a „főnök urak lelkiismeretesebb” gondját sürgeti s ebben — amint a tanulmányi eredmény mutatja — úgy látszik, igaza is van.

Dr.—r—y.

Anyakönyvi statisztika.

1910. július hó 16-tól 1910. július hó 23-ig.

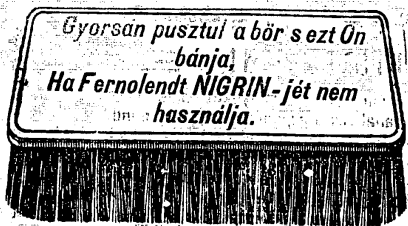
Születés. Született: 8 törvényes fiu, 8 leány, törvénytelen fiu 0, leány 1, halvaszületett törvényes fiu 0, leány 0, törvénytelen fiu 0, leány 0. Összesen 17.

Halálozás. Elhalt: 7 éven aluli 4 törvényes fiu, 0 nő, 7 éven felüli 4 férfi, 0 nő, 0 törvénytelen fiu, 1 leány Összesen 7.

Eszerint a születés a halálozást 8-al mulja fölül.

Meghaltak:

Kiss István r. k. 1 hónapos, Szárzsrét. — Kerekes Anna r. k. 19 napos, Maroshegy. — Horváth János r. k. napsz. 79 éves, Szent György-kórház. — Kálmán György r. k. 3 hónapos, Zámoly-u. 43. — Lényi József r. k. 3 hónapos, Deák Ferenc-u. 2. — Sárkány István r. k. 2 hónapos, Rácz-ut 40. — Wimmer József vendéglős r. k. 62 éves, Sörpince-u. 25. — Czopf Jánosné r. k. 45 éves, Szent György-kórház. — Id. Antal József r. k. földbirtokos 62 éves, Sörpince-u. 15.

HIRDETÉSEK
 jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban, Szt.-István-tér 1.

Bor eladás!

1902, 1903, 1904, 1095, 1908 és 1909, évi sajáttermésű tisztán kezelt velencei (Fejérmegye) borok eladóik.

Cim: Meszleny László,
 Kis-Velence (Fejérm.)

Figyelmeztetés!

A Schicht szarvasszappan

valódi csakis a

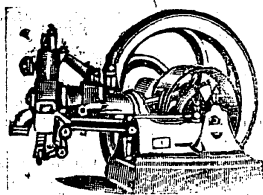
Schicht

névvel és a „szarvas” védjegyvel

Drezdai Motorgyár részv.-társ.

Németország egyik legrégebbi és legnagyobb motorgyára.

Szállít szakkörökben elismert legjobb gyártmányu Benzín-, Nyersolaj-, Gáz-, Petrolium-motorokat és locomobilokat — valamint szívógázmotorokat —

MEGLEPŐ UJDONSÁG!

EGYETEMES GENERATORUNKKAL

a tényleges lóerő

óránként csak kb. 1 fillérbé körül

Vezérképviselet:

Gellért Ignác és Társa

Budapest, Teréz-kört 41.

Telefon 12-91.

Legmesszebbmenő jótállás Kedvező fizetési feltételek.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LTD

Budapest, Váci-körút 68.

Által a legújtanosabb árak mellett ajánlatnak!

Locomobilok és cséplőgépek, benzínmotoros cséplőberendezések, magánjáró gépek, szalmakaszalók, lóhereszeplők, tisztító-robotok, konkolozók, kezelőgépek, marokrakó- és kévelőberendezések, szénagyűjtők, széna- és szalmaszétlők, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr. kapálók, kukorica-morzsolók, szecskavégők, répvágók, darálók, őrlőmalmok, egyetemese szelekek, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb mezőgazdasági gépek.

